

[Tove Jørgensen]

Det kan man bl. a. se af, at det er de samme grupper, der ingen opsparing har, og som endog har gældsætning, når det drejer sig om gruppen enlige med børn. Derfor forekommer kompensationen vedrørende børne- og ungdomsydelsen for lavt sat, men det må vi se på i udvalget.

Hvad skal der så gives til de sukkersyge? Vil ministeren skaffe dem kompensation? Det vil jeg meget gerne høre om ministeren har taget stilling til. Det kan i det hele taget godt undre, at vi er det eneste land inden for EF, der ikke har indset, at der er grænser for, hvor lavt et niveau man kan sætte befolkningens ernærings- og sundhedstilstand på, for ellers får vi da altid at vide, at vi skal harmonisere og konkurrere med EF-landene. Men det er måske kun, når det drejer sig om løntrykkeri og nedskæringer?

De øvrige EF-lande varierer momsen på fødevarer og medicin, det har vi fået at vide tidligere i dag. Vi har fået at vide, at i Storbritannien er der slet ingen moms på fødevarer og medicin. I Frankrig – og det er det land, der ligger højest inden for EF – har man 7 pct. moms på fødevarer, medicin og persontransport. Andre af EF-landene har undtaget tekstil- og tobaksvarer, energi eller transport for moms på over 6 pct. Men i Danmark skal selv de laveste indkomstgrupper både have stigninger i de kommunale skatter og 20 pct. moms på de vigtigste fødevarer, på de nødvendige transportudgifter og på medicin. Det er virkelig forbavsende, at socialdemokratiets venstrefløj kan æde det forslag, blot der kommer denne form for kompensation.

Når jeg tænker på, at fru Inge Fischer Møller forleden dag i TV-Avisen kunne udtale, at hun ikke ville stemme for reallønsnedgang til de lavestlønnede, forekommer det mildest talt hyklerisk, at hun kan stemme for momsen, der utvetydigt vender den tunge ende nedad og specielt rammer mange SID-medlemmer. Her nytter det ikke med argumenter om, at vi ikke har råd, at vi skal løse betalingsbalanceproblemet osv., for hvem er »vi«? Det er netop de lavtlønnede og de arbejdsløse, for det er dem, der får regningen, og det er uden kompensation.

Så har jeg for øvrigt et spørgsmål til socialministeren, som jeg meget gerne vil have et svar på. Ministeren siger i bemærkningerne til lovforslaget, at ved beregningen af forde-

lingen af pensionisternes forbrug er såvel forbrugsundersøgelsen fra 1971 som et skøn over senere ændringer i forbruget lagt til grund. Det synes jeg virkelig er bemærkelsesværdigt, for jeg har fået kigget lidt på den nævnte undersøgelse. Under de sidste august-forhandlinger kunne den desværre ikke fremskaffes, men denne gang er det da lykkedes mig at få den, og heri står der på side 33 under definitioner og metoder ved 1971-undersøgelsen, at som lønmodtagerhusstande er regnet husstande, hvor husstandsmedlemmernes samlede indkomst for mindst halvdelen vedkommende består af lønindtægt. På side 101 står der, at unge under uddannelse og pensionister kun optræder i undersøgelsen, hvis de er medlemmer af lønmodtagerhusstande. Jeg vil gerne spørge ministeren: hvordan i alverden kan en sådan undersøgelse bruges som beregningsgrundlag for pensionisters forbrug? Når man nu ved, at over halvdelen af Danmarks 800.000 pensionister ikke har indtægter ud over pensionen, og at ikke særlig mange af dem bor hos familien, er det ikke ligefrem den mest indlysende undersøgelse at lægge til grund. Når man ser, at den eneste kategori i undersøgelsen, som pensionister over 67 år kan puttes ind i, hedder »familier uden børn, hvor hustruen er 45 år eller derover«, har det så ikke været svært at regne ud, hvordan forbruget er hos pensionistfamilier f. eks. i forhold til ægtepar mellem 45 og 65 år, oven i købet i en undersøgelse, der har overvægt af tjenestemænd og funktionærer, som vi ved stiger i løn efter anciennitet?

Jeg er ganske forfærdelig nysgerrig efter at få at vide, hvordan man bærer sig ad også med at foretage yderligere skøn på grundlag af denne undersøgelse. Hvis jeg må komme med et kvalificeret gæt, er det så ikke noget med et skrivebord og en lommeregner? Jeg ser med stor forventning hen til, at ministeren vil svare, for det vil så sandelig åbne helt nye perspektiver for sociologiske undersøgelses anvendelighed i fremtiden.

Så kan vi lige kigge på, hvad vi sådan set skulle skønne, når man nu altså ikke kan bruge denne undersøgelse, og det er, at pensionister efter forhøjelsen vil få 2.045 kr. om måneden, hvis de er enlige. De vil efter 1. januar få ca. 50 kr. mere, så de i alt får 2.114 kr., og det er til mad og husleje og det hele. Selv hvis vi så regner med, at deres husleje